

[Ebba Strange]

»Vil ministeren overveje at lade naturlæger omfatte af momslovens § 2, der i øvrigt fritager sundhedsbehandling for moms?«

Begrundelse

Ved gennemførelse i Danmark af EFs 6. momsdirektiv blev der gennemført fritagelsesordning for sundhedsbehandling, der er godkendt af sundhedsstyrelsen, og hvortil der ydes refusion i henhold til sygesikringsloven.

Det er spørgeren bekendt, at naturlæger ikke falder ind under denne bestemmelse. Alligevel udfører naturlæger sundhedsbehandling, der ofte har stor helbredende virkning på patienterne. På denne baggrund forekommer det urimeligt, at netop denne gruppe læger ikke er omfattet af fritagelsesordningen.

I øvrigt er naturlæger fritaget for EF-moms i andre EF-lande. Dette forekommer paradoksalt i betragtning af, at 6. momsdirektiv netop er et forsøg på momsharmonisering mellem EF-landene.

Besvarelse (15/2 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Efter momslovens § 2, stk. 3, punkt a, er hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje undtaget fra lovens generelle afgiftspligt for tjenesteydelser.

Momsnævnet, der har den endelige administrative afgørelse af spørgsmål om afgiftspligtens omfang, har tidligere haft spørgsmålet om afgiftspligten for naturlægevirksomhed forelagt. Nævnet traf afgørelse om, at den af naturlæger udøvede virksomhed ikke efter merværdiafgiftsloven kunne anses som »anden egentlig sundhedspleje« og dermed ikke kunne fritages for afgift. Nævnet lagde herved til grund, at naturlægers virksomhed sker uden forudgående lægehenvielse, og at naturlægevirksomhed ikke er tilskudsberettiget i henhold til den offentlige sygesikringsordning.

Jeg må henholde mig til nævnets afgørelse.

Spm. nr. 397

Til *industriministeren* (8/2 80) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Modtager DFDS lån via skibskreditfonden til byggeri af det skib, der for nylig er bestilt på et fransk skibsværft, og i så fald efter hvilke regler?«

Begrundelse

Som omtalt i pressen den 5. februar 1980 har DFDS afgivet en stor ordre til et fransk skibsværft. Nyheden har vakt et betydeligt røre, fordi der tidligere har været tale om, at ordren skulle afgives til Ålborg Skibsværft.

På den baggrund er det væsentligt at få at vide, om danske skatteydere via skibskreditfonden er med til at finansiere byggeriet. Denne finansiering er særlig odiøs, hvis det er rigtigt, at franske skibsværfter er statsubsidierede, og hvis skibet skal indregistreres under bekvemmelighedsflag.

Besvarelse (15/2 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

DFDS har overfor industriministeriet oplyst, at der ikke er indgået endelig kontrakt med det franske værft om bygning af færgen.

Skibskreditfonden har ikke modtaget nogen ansøgning om lån til finansiering af skibet, og DFDS har overfor industriministeriet oplyst, at der i tilfælde af bygning af skibet på det franske værft ikke vil blive søgt om lån gennem skibskreditfonden.

Spm. nr. 398

Til *industriministeren* (8/2 80) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Har regeringen mulighed for at afværge, at B&W-aktiemajoriteten sælges til udlandet – som hævdede af B.T. den 8. februar 1980 – og vil regeringen i givet fald benytte sig af muligheden?«

Begrundelse

Både de ansatte på B&W og samfundet som helhed har en fundamental interesse i, at B&W bevares på danske hænder. Det vil derfor være glædeligt, hvis B.T.s oplysninger er korrekte, og hvis regeringen vil benytte sig af sine muligheder.

Ministeren bedes i svaret anføre, hvilke regler der er tale om. B.T. nævner OECD- og EF-aftaler. Ministeren bedes endvidere be-